Ч. 71. Середа 13 цьвітня (31 марта) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінції:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Справи угорскі. — Турецкий парлямент і ворохобня в Альбанії.

Після донесеня „Pester Lloyd'a“ збере ся в Будапешті в часі між 20 а 25 с. м. спільна рада мінїстрів, на котру прибудуть: п. мінїстер справ заграничних ґр. Еренталь, п. мінїстер війни ґен. Шенайх, спільний мінїстер скарбу др. Буриян, начальний командант маринарки ґр. Монтекуколї і п. мінїстер скарбу др. Білиньский. Предметом нарад тої конференциї буде спільний буджет.

„Deutschnat. Korresp.“ доносить з Праги, що чеські і нїмецкі посли з великої посілости вроблять ще в сім тиждни почин до урухомленя ческого сойму.

П. Президент мінїстрів бар. Біперт був в пятницю на авдиенциї у Цїсаря, а на середу запросив представителїв Славяньскої Унії, нїмецких поступовцїв і польского Кола, на четвер рускій клюб, латиньску унію і парляментарну комісию християньских суспільників, щоби з ними обговорити парляментарне положенє. Нїмецко-народний союз збирає ся в четвер рано на засїданє, а з огляду на те, що голосованє над переставленєм дневного порядку буде зовсім певно поіменне, візвано всіх членів, аби явили ся на засїданю.

В клюбі сторонництва Юшта обговорювано на зборах дня 7 с. м. донесенє часописи „Magyar Orszag“, котра пригадує, що правительство заповіло мнимо на случай, коли би вибори випали для него користно, деякі військові уступки. Перед усїм мають гонведи одержати артилерию, на що має бути вже відложених 12 мілїонів корон. Мінїстер Ґазай мав підчас свого послїдного побуту у Відни порушити також ту справу і она має бути вже так близька здійстненя, що візвано фабрику Шкоди, аби поробила відповідні приготовленя для відливу армат.

Члени партиї Юшта не довіряють тій вісту і кажуть, що угорске правительство умисно розпустило єї, аби в той спосіб приєднати собі виборцїв, мимо того, що знає о неможливости здійстненя таких річий.

На зборах в клюбі сторонництва Кошута застережено ся енергічно против підозрінь зі сторони партиї Юшта, немов би Кошутівцї вийшли що до виборів в тихе порозуменє з правительством. В ніякім случаю о такім порозуміню між правительством а управою партиї не може бути бесіди.

Угорский мінїстер рільництва ґр. Шереній приймив дня 7-го с. м. в Будапешті зложену з 150 осіб депутацию робітничої партиї в Мискольчи, котра предложила єму мандат. Мінїстер заявив, що приймає кандидатуру яко член того правительства, котре уважає за головну свою задачу сполученє всїх горожан в згідній працї для добра краю. Правительство згідне в головних поглядах на свої цїли і горячо бажає, аби єго наміри були добре зрозумілі і аби єго заходи стрітили ся з підпорою. Наміри бо ті направлені виключно до принесеня як найбільшої користи вітчинї.

Угорскі Румуни видали в Германштадтї виборчу відозву, в котрій вказують, що з часу відновленя конституциї вибори не мали ще такого великого значіня для Румунів як теперішні. Виборчий комітет ставить в 37 округах своїх кандидатів, а бувших послів Вайду і Маніґо кладуть кождого на два виборчі округи.

В Загребі відбули ся минувшої пятницї конститууючі збори хорватского католицкого народного союза. На ті збори явили ся мужі довіря з цїлої Хорватиї, Славонії, Країни,

---

38)

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана Маррията.

(Дальше).

— В тій пачці — відповів Франціско на запитанє судиї — суть сьвідоцтва, які капітан розбишаків власноручно списав. Він дав менї ту пачку, ще заки ми покинули шунер, і сказав, що найду в ній вказівки, хто були мої родичі. Достойний льорде, в теперішнім моїм положеню жадаю тих паперів назад і не можу позволити, аби їх зміст був відчитуваний в тій судовій сали. Коли маю померти такою соромною смертию, то заберу до гробу з собою тайну мого походженя, аби бодай моїм своякам ощадити встиду з мого упадку.

— Ні, ні, робіть, як я вам раджу! — перебив Едвард Темпльмор дуже живо — в тих паперах можуть бути візнаня капітана, з котрих покаже ся правдивість ваших слів; що то власноручне письмо капітана присьвідчать може оба сьвідки, а тодї ті візнаня капітана набудуть ваги віродостойного сьвідоцтва, — чи не так, достойний льорде?

— Коли буде доказане, що письмо походить з руки капітана, то ті папери можуть становити сьвідоцтво — відповів судия — тим більше, що леді була присутна, коли капітан передав молодцеви ті папери і чула єго слова. Чи позволите тепер, молодий чоловіче, на то, аби ми отворили пачку і поглядїли там за сьвідоцтвом на вашу користь?

— Ні, достойний льорде — відповів Франціско. — Коли не можу насамперед сам відчитати для себе зміст паперів, не позволю на публичне відчитуванє їх — і коли не можу бути певний мого увільненя вже перед отворенєм пачки, то нехай судиї присяжні безпроволочно видадуть свій вирок!

Коли судиї присяжні відійшли на нараду, приступив Едвард з Клярою до Франціска і просив єго, аби згодив ся на отворенє пачки. Також Кляра прилучила ся до єго просьби, але Франціско твердо держав ся своєї постанови. Вкінци підняв ся провідник судиїв присяжних, аби проголосити засуд. Заволоділа в цїлій сали незвичайно торжественна тишина, загальне напруженє дійшло до крайности.

— Достойний льорде—почав провідник— наше рішенє —

— Стійте! —крикнув Едвард Темпльмор, обіймаючи руками за шию здивованого Франціска — стійте, не говоріть ще нічого, пане! Єму не повинно нїчого злого статися, бо то мій брат!

— І мій спаситель — додала Кляра, приклякаючи з другої сторони Франціска і складаючи руки мов до молитви.

Мов удар грому подїлала та вість на присутних; провідник судиїв присяжних упав на своє місце, а судиєю як і прочими присутними заволоділо здивованє. По гробовій тишині настало загальне, бурливе порушенє, яке судия на дармо силував ся довший час втихомирити. Едвард Темпльмор, Кляра і Франціско становили все ще ту саму хорошу ґрупу. Тепер, коли оба молодцї стали побіч себе, впала всїм присутним в судовій сали велика подібність між обома. Франціско мав темнїйшу краску лиця, як Едвард, бо від дитиньства був виставлений на спеку рівникового сонця: але черти їх лиця були цїлковито собі рівні.

Аж по довшім часї удало ся судиї привернути на салї назад спокій, а коли то єму удало ся, сам не знав, що має тепер почати.

Едвард і Франціско поговорили тихо з собою і оба разом виступили перед судию.

— Достойний льорде — сказав Едвард Темпльмор — обжалований позваляє отворити пачку.

— Так — сказав Франціско сумним голосом — хоч маю лиш слабу надію, аби зміст містячих ся там писем міг мене урадувати. Ах, тепер коли менї нїчо більше не бракує, длячого міг би я жити — тепер, коли я зачинаю привязувати ся до житя, мушу відчувати, що всяка проба удержати єго для мене пропала. Часи чудес минули, а хиба лиш чудо, хиба воскресенє капітана розбишаків могло би доказати мою невинність.

— І він вертає з гробу, аби посьвідчити твою невинність, Франціско — дав ся наразпочути глубокий, глухий голос і страх пройняв всїх присутних, а найбільше Гевкурста і всїх прочих стоячих перед судом опришків. Ще більше проявив ся страх і тревога на їх лицях, коли великаньска стать Каїна наблизила ся до лавки сьвідків. І справдї то був

Дальматиї і Босни, між тими епископ др. Махнич і суфраґан др. Крапач. Голова католицкого касина крилошанин Барон відкрив збори, а проф. університету др. Ґолік обняв провід. Сьвящ. Люнко вказав на потребу з'єдиненя всїх католицких товариств, щоби можна трудити ся для культурного, народо-господарского і суспільного поступу хорватского народу на католицких основах. Новий союз не буде мати політичної цїли і тому візвано всїх ісповідників римо-кат. церкви, щоби з'єдинили ся до роботи в тім союзі, без ріжниці сторонництв політичних. Головою „Хорватского катол.-народного союза" вибраний проф. університету др. Ґолік.

В турецкім парляменті раджено вчера над інтерпеляциями в справі подій в Альбанії, внесеними послами альбаньскими, котрі закинули правительству, що веде в Альбанії тиху адміністрацию. То іменно викликало ворохобню, а особливо звернено ся против податків, наложених на Альбанію.

Пос. Кемаль згадав о патриотизмі Альбанців і виступив против міністра внутрішних справ і міністра скарбу за їх заяву в однїй з російских часописий що до утвореня балканьского союза і признаня автономії для Македонії.

Мінїстер внутрішних справ вказав на те, що тїй заяві заперечено в своїм часї.

Альбанець Муфід в дуже острих словах критикував виправу Джавида паші в минувшім роцї до Альбанії. Бесїдник назвав того пашу кровожадною худобиною.

Против тої назви запротестував остро мінїстер війни. Настав страшенний крик, що тревав довший час.

Відтак закінчено дискусию по заяві великого везира, що уважає Альбанію найдорожшим клейнодом турецкої корони і має надію, що по виданю відповідних зарядженъ настане в Альбанії спокій.

Шефкет паша доносить з Альбанії, що доси має до розпорядимости 24 баталїонів піхоти, котрі стараютъ ся окружити Альбанців. Дальші три баталїони прибудуть морем з Константинополя і разом з батериями скорострільних армат підуть поспішними маршами з Солуня до північної Альбанії. Поки Шефкет не збере всїх войск разом, не розпічне битви з Альбанцями, котрі займають дотеперішні становища.

Новинки.

Львів, дня 11 цьвітня 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** Є. В. Цїсар призволив президентови окружного суду в Тернополи Андр. Льоренкови на перенесенє его на власну просьбу до краєв. суду у Львові: — іменував віцепрезидентами в трибуналах I інстанциї: радн. висш. краєв. суду дра Валер. Кафлиньского в Станиславові для Перемишля і радника суду краєвого дра Богдана Кораб Криницкого в Станиславові. — Перший Президент Найв. Трибуналу судового і касацийного іменував повітового судию Айгазя Вітошиньского в Глинянах і судиів: Мих. Лїськевича в Угнові, Зен. Баньковского в Жовкві і дра Вол. Сокальского в Глинянах, всїх приділених до помічничої служби в секретарияті Найв. Трибуналу судового і касац., секретарями Ради Найв. Трибуналу судового і касацийного. — П. Намістник переніс ад'юнкта будівництва, Генр. Альбрехта зі Львова до Кракова.

— **Іспити зрілости в семинариях учительских** в лїтнім речинци 1910 розпічнуть ся в мужеских семинариях: у Львові д. 17 мая, в Самборі іспит абітуриєнтів заведеня д. 27 червня, приватисток д. 17 мая, учениць приватної семинариї в Перемишли і приватистів до 24 червня; в Сокали д. 16 червня; в Станиславові іспит абітуриєнтів заведеня д. 27 червня, приватистів і приватисток д. 17 мая; — в Тернополи іспит абітуриєнтів заведеня і приватисток д. 7 червня, приватистів д. 1 червня; — в Заліщиках іспит абітуриєнтів заведеня д. 6 червня, приватистів і приватисток д. 15 червня. — В женьских семинариях: у Львові в державній семинариї іспит абітуриєнток заведеня і учениць приватної семинариї п. Рихновскої д. 13 червня, приватисток д. 1 червня; в приватній семинариї п. Стржалковскої дня 13 червня; — в Перемишли іспит абітуриєнток заведеня дня 17 мая, приватисток д. 2 червня. Речинець письменних іспитів визначать дирекциї поодиноких заведень.

— **Князь Макс Саский** перебуває знова у Львові яко гість Є. Е. Митрополита Шептицкого. Сим разом достойний гість побуде у Львові недовше як один тиждень і в тім часї крім робленя студий над східним обрядом буде продовжати свої попередні виклади в рускій духовній семинариї.

— **Дрібні вісти.** Віденьска обсерватория астрономічна доносить, що вчера о пів до 5 год. спостережено у Відни комету Гелїя (Halley-a). — На електричнім трамваю у Львові знижено цїну їзди другою клясою, але лиш для тих, що їдуть до 7 год. рано. — Драматичний кружок тов. „Руске Касино в Борщеві" уладжує в недїлю дня 17 с. м. в сали „Народ. Дому" виставу „Педаґоґи", комедию в трох діях. Дохід призначений на „Народ. Дім" в Борщеві. — П. Ф. Тумен згубив в Ринку 200 К. — До пивниці готелю „Ґранд" в пасажу Гавсмана добули ся злодїї і вкрали властителям тамошної кавариї 29 фляшок шампаньского вина і 17 фляшок иншого вина загальної вартости 420 К.

— **Відбензинарня в Дрогобичи** розпочала з вчерашним днем свою роботу, поки що тим, що до величезних збірників спускають рурами 9 кільк. довгими ропу з роподаного терену Борислав-Тустановичі-Волянка. Єсть се найбільша не лиш в Австриї але й цїлій Европі відбензинарня, котрої будова коштувала 6 міл. корон. В своїх збірниках може она помістити 6.000 ваґонів кипячки. Головний склад кипячки, призначеної для дрогобицкої відбензинарні, містить ся в Модричи, 9 клм від Дрогобича. Тамошні збірники містять 70.000 ваґонів кипячки. Звідтам спроваджують кипячку рурами до відбензинарні. Технічним директором сего заведеня є др. Ст. Пілят, а адміністрацийним б. староста дрогобицкий Посль.

— **Нещасливі пригоди.** В домі при улици Пекарскій ч. 46 стала ся оногди на подвірю така сумна пригода: Служниця п. Годлевского, що мешкає в тім домі, рубала на подвірю дерево. Нараз з другого поверха впала на неї дошка від прасованя і вдарила так сильно в голову, що заломила їй кість. Тяжко ранену по уділеню їй першої помочи відставлено до шпиталю. — З Товмача доносять: В селї Локитці коло Товмача в ломі каміня Гелерів стала ся дня 8 с. м. о 2 год. з полудня страшна пригода. Камінє засипало працюючого там Микиту Гірака, чоловіка жонатого, тверезого і дуже працьовитого. В хвили коли він добував камінє на фундаменти, урвала ся скала і привалила его так страшно, що аж очи ему на верх висадило, а скрізь з під одїня кров добувала ся. Жінка на вид свого нещасливого мужа аж два рази зімлїла.

† **Померли:** О. Алекс. Чемериньский, почетний крилошанин львівскої капітули, шамбелян С. Свят. Папи Пія X, дїйстний радник Митр. Конс. з крилошаньскими відзнаками, комісар орд. для шкіл народних, виділових і для золочівскої ґімназиї, член Ради міскої, парох в Золочеві, відзначений ордером Франц Йосифа і пр. і пр. по довгій і тяжкій недузї, заосмотрений сьв. Тайнами упокоїв ся в Золочеві дня 7 цьвітня в 73 р. житя, а в 45 р. сьвященьства. — О. Ал. Гумец-

він, але не була то вже давна стать, яку ми описали з початку нашого оповіданя; він обголив бороду і виглядав дуже блїдо і марно. Его запалі очи — змарнїлі лиця — сухий кашель, що спиняв его бесїду, всьо вказувало на те, що вік его вже не довгий.

— Достойний льорде — сказав Каін, обертаючи ся до судиї — я морский розбишака Каін — і був капітаном корабля „Местник". Я ще вільний. Приходжу добровільно сюди, аби посьвідчити невинність того молодого чоловіка. Доси ще не мав я на руках кайданів. Я не увязнений і моє імя не обняте обжалованєм. Отже моє сьвідоцтво мусить в тій хвили уважати ся важним. Ніхто не знає мене в тім судї крім обжалованих розбишаків, але їх сьвідоцтво против мене неважне. Тому жадаю, аби мене як сьвідка заприсяжено, аби моє сьвідоцтво могло уратувати того молодого чоловіка.

З великою торжественностию відобрано від Каіна присягу.

— Достойний льорде і ви благородні панове судиї — я був в тій сали від початку розправи і заявляю, що кожде слово виповіджене Францїском на свою оборону єсть правдиве. Він зовсїм невинний у всїх рабунках і убийствах, які були довершені розбишаками „Местника" і папери в тій пачцї були би дали достаточний доказ того, але суть там також і такі річи, про які після мого бажаня не повинен нїхто знати крім Францїска. І тому волів радше я сам виступити, як допустити до отвореня пачки. В який спосіб відкрив той молодий офіцир, що Францїско єсть его братом, того я не знаю; однако коли й він єсть сином Цецилиї Темпльмор, то нема сумніву, що так є. Однако папери в тій пачцї дадуть достаточне поясненє.

— А тепер, мої панове, коли ви приймили моє сьвідоцтво, не бажаю нїчого більше для себе і радо перетерплю всьо. Я зробив хоч одно добре дїло перед смертию і віддаю себе як розбишаку і простого убийника в руки справедливости. Моє житє скінчилось би й так дуже скоро — той драб зломив мою силу; але я радо прийму заслужену, насильну смерть як кару за тілько страшних злочинів.

По тих словах обернув ся Каін до Гевкурста, що стояв недалеко него, але був мов задеревілий; він не міг ще прийти до себе по першім переполосї і все ще здавала ся ему поява Каіна надприродною.

— Драбе! — крикнув Каін голосно майже над ухом Гевкурста. — Подвійно проклятий драбе! Мусиш умирати як пес, не зімстивши ся. Хлопець уратований, а я жию.

— Чи справдї ще жиєте? — спитав Гевкурст, отрясаючись поволи зі страху.

— Так, ще жию, маю ще мясо і кров; дїткни моєї руки і пересьвідчи ся. Ти почув вже єї силу — говорив Каін глумливо. — А тепер, достойний льорде, я готов; Францїску, прощай. Я любив тебе і доказав ту свою любов. Не згадуй о менї з ненавистию і прости менї — прости, коли мене вже не буде! — сказав Каін, підносячи очи до гори. — Так, то она, бачу єї, Францїско! То она — крикнув, простягаючи обі руки в гору — усьміхає ся до нас, Францїску, твоя матїр, усьміхає ся і пропадає — —

Він ще не докінчив, коли Гевкурст побачив ніж за поясом Каіна, як той підніс руки до гори. Він вирвав его і з блискавичною скоростию пробив грудь Каіна.

Каін упав тяжко на землю, а в сали настав загальний заколот. Дозорцї кинули ся на Гевкурста і звязали его, а Каін поволи підняв ся.

— Дякую тобі, Гевкурсте — сказав замираючим голосом. — Відповіш за инші убийства, не за то. Менї ощадив ти ганьби висїти на шибеници — разом з тобою. Францїску, сину мій, прощай!

По тих словах Каін тяжко зітхнув і сконав. Так скінчив капітан піратів, котрий в житю тілько крови пролив; раз оминувши рук свого убийника, мусїв попастись ему другий раз, аби розбишацке правило: „кров за кров" на нїм справдило ся.

Его тїло забрано, а в сали мали ще судиї присяжні видати свій вирок. Всїх обжалованих з виимком Францїска, проголошено винними. Францїско в супроводї віднайденого брата і его судженої вийшов з суду, приймаючи желаня від всїх, котрі могли до него дотиснути ся.

(Дальше буде).

кий помер дня 11 марта с. р. в Сан Франціско, куди приїхав з Кавади лічити ся. — У Львові померла Алоизия Федусевичева, властителька реальности в 70 р. житя.

— **Шпігуньства без кінця.** Тілько російских шпігунів, як тепер, ще не увихало ся по Галичині і Буковині; навіть в роках 1888 і 1889, коли то через якийсь час заносило ся таки направду на війну з Росиєю і коли довкола Львова пороблено шанці, не волочило ся по краю тілько російских шпігунів що тепер. Але наші власти якось виловлюють їх новоленьки одного за другим та саджають на спочинок по трудах до „Іванової хати“. І знов дістали ся під ключ два російскі шпігуни.

В пятницю арештовано у Львові російского еміґранта Николая Семіонова, котрий вже від кількох літ мешкав у Львові. Комісар Тавер арештував єго коло двірця при вcіданю до трамваю і поїхав з ним до єго помешканя, при ул. Пелчиньскій та перевів там ревізию. Забрав там переписку в російскій мові і богато плянів, технічних рисунків та шкіців з помірів. Цілу суботу і неділю переслухувано арештованого, відчитувано та перекладано переписку і розслїджувано рисунки. Семіонов єсть з фаху техніком, дуже добрим рисівником і картоґрафом, був російским офіцирош при піхоті і працював в картоґрафічнім інституті в Петербурзї.

В кругах, в котрих він обертав ся у Львові, уважали єго за революціоніста і знали о тім, що він сидів 11 місяців в київскій вязници войсковій, що був засланий на Сибір. До Львова приїхав він в 1906 р. і жив спершу в трудних відносинах, удержував ся з даваня лекций російскої мови. В тім часї увійшов він в тіснійшу звязь з галицкими москвофілами і займав ся видавництвом „Новая Жизнь“, котре видавали москвофільскі „юноші“. Пізнійше дістав він був технічні і рисункові роботи від кількох інжинерів та будівничих. Забрані у Семіонова листи і папери мають після погляду поліцпї доказувати, що Семіонов займав ся шпігуньством а з поміж многих мап, шкіців помірових і т. п. рисунків заквалїфіковано деякі яко роблені в цілях войскових. Семіонова відставлено до вязниці суду карного.

В Бараніх Перетоках коло Сокаля арештовано якогось російского дезертира в мундурі пограничного російского вояка і замкнено до громадского арешту. Він подав, що називає ся Петро Кузов. Жандармови однак, котрий арештував Кузова, впали в очи єго як на російского вояка занадто делїкатні руки і за інтелїґентне лице і він длятого зачав випитувати арештованого, котрий остаточно признав ся, що єсть російским офіциром та займає ся шпігуньством в користь Росиї. Він сказав, що єго вислав до Галичини полковник Масєлковцов з 151 полку піхоти в Ковли. Перед тим їздив він до Варшави і там від самого Саллона одержав відповідні вказівки. В мундурі вояка перейшов він в 1909 через границю, перебував у Львові і тут навязав зносини з якимсь Федором Бордуком, котрий висилав шпігуньскі інформациї Кузова просто до Варшави. У Львові арештовано Кузова яко дезертира, але випущено на волю заходами одного з адвокатів. Кузов поїхав відтак до Борислава, через Лавочне до Мукачева, де займав ся також шпігуньством. Опісля вернув і працював у фабрицї в Сяноцї і поїхав до Ясла, де єго взяли за волоцюгу і арештували а відтак відставили до границї. Тепер перейшов він знов у войсковім мундурі через границю. При Кузовові знайдено компромітуючі єго шпігуньскі документи.

З Черновець доносять: Поліция ствердила, що одним з арештованих шпігунів єсть професор университету в Нансї Юрий Шраєр, родом з Одеси, а другим російский рітмайстер Василь Іванов. У обох знайдено богато компромітуючих документів.

Процес против шпігуна російского Иосифа Єчеса у Відни закінчив ся вчера тим, що обжалованого засуджено на чотири роки тяжкої вязниці.

Господарство, промисл і торговля

— **З краєвого Союза ревізийного.** Рада Краєв. Союза ревізийного уконституовала ся на засїданю дня 9 цьвітня с. р. в сей спосіб, що заступником голови товариства вибрано дра Стефана Федака, секретарем дир. Сероїчковского, касиєром дир. Паньковского, а контрольором дра Кормоша. — Краєвий Союз кредитовий іменував відпоручникам до ради товариства дра Володимира Бачиньского, а Союз торговельний дир. Василя Нагірного. По уконституованю дир. Саєвич зложив звіт з діяльности за перший чвертьрік, який виказує 1163 кореспонденций більше, як в першім кварталї минувшого року. В сїм чвертьроцї видано звіт з діяльности товариства за минулий рік на 42 сторонах друку великої 8°, провірено зглядно справлено 137 білянсів, на підставі надісланих витягів з книг і інвентарів зіставлено 101 білянсів; для стоваришень з поза орґанізациї Союза зіставлено 6 білянсів, переведено 9 ревізий і 5 ніконтр, виготовлено 5 рекурсів податкових, виготовлено і розіслано 60 спілкам поученє про шинкарскі концесиї і дотичні взори, видано новий наклад статутів і поміщено 5 всїляких кореспонденций так в краєвій як і заграничній пресї про рух спілковий в 1909 роцї. Впрочім як звичайно видавано що місяця місячники „Економіст“ і „Самопоміч“. З днем 1 січня 1910 р. було стоваришень 304, виступило 6 москвофільских (в Буциках, Бенькївцях, Джурині, Угнові, Золочеві і Самборі: Ризниця), прибуло нових торговельних пять, молочарских девять, кредитових вісїмнайцять, всїх разом 32, так, що всїх союзних стоваришень є разом 330. — Кромі сего внесло ще подане о принятє 11 спілок торговельних, 4 молочарских і 7 кредитових, разом 22 спілок, які враз з вже принятими становлять 352. — Чотири стоваришеня, що вписали ся рівночасно до двох союзів, рішено повідомити про ухвалу загальних зборів, які дали радї повновласть до виключеня та рішено повідомити і завізвати до зложеня рішучої декляраций, в котрім із союзів наміряють остати. За спільним порозумінєм з відпоручниками Краєвого Союза кредитового, „Дністра“, „Рускої Щадниці“ і „Банку гіпотечного“ порішила рада перевести заакредитоване союзних стоваришень на спільно уложеній листї.

Телеґрами.

Константинополь 12 цьвітня. Часописи доносять, що правительство болгарске висказало сожалїнє з причини послїдних подій на границї і заявило, що поробить конечні зарядженя.

Париж 12 цьвітня. Доносять з Мурмльонлє Гран, що ґр. Варлєн при злетї внаслїдок того, що прилад лїтаку зіпсув ся, впав на землю і тяжко зранив ся.

Петербург 12 цьвітня. Дума радила на тайнім засїданю над проєктом закона о видатках на оборону держави, розложених на 10 лїт.

Льондон 12 цьвітня. О новім воздушнім суднї, яке замовила анґлїйска адміраліция, доносять, що буде оно подібне до послїдного бальону Цеппелїна, але менше і скорше. Оно буде також заосмотрене в прилад до витворюваня електрики, щоби можна єго ужити до телеґрафованя без дроту.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, 5·$\underline{50}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.

*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, 10·$\underline{30}$.

З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*), **$2^{\underline{05}}$**, 5·53, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.

*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, $10^{\underline{12}}$.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·$\underline{44}$, 6·$\underline{29}$*), 11·$\underline{05}$*)

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·$\underline{28}$, 6·13*), 11·$\underline{39}$*)

*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:

що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.

„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.

„ 8/7 до 30/9 5·30.

в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:

що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,

в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·$\underline{10}$.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·$\underline{15}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 $11^{\underline{45}}$.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11^{\underline{15}}$.

*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.

До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10^{\underline{38}}$.

*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·$\underline{25}$.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·$\underline{45}$.

До Сокаля: 6·14, 11.05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, $8^{\underline{39}}$, $11^{\underline{32}}$.

До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), $6^{\underline{30}}$, 10·35*)

*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·$\underline{53}$*), 6·32, 1·49*), 6·$\underline{50}$, 10·$\underline{54}$*).

*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:

що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.

„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.

„ 1/7 до 31/8 5·50.

в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.

від 1/6 до 30/9 12·41.

від 1/7 до 31/8 9·—.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35

в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.

До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.